

We kunnen het. Toch?!

“Dat doen we altijd zo, gaat altijd goed, dat ligt niet aan ons, krijgen we zo aangeleverd, wij doen niets verkeerd!”

Enkele voorbeelden van uitspraken welke we regelmatig te horen krijgen als onderzoeksresultaten tegenvallen of als het niet voldoet aan vooraf gestelde prestaties. Op dit moment lopen er bij SHR veel luchtdoorlatendheid en waterdichtheidsonderzoeken op kozijnen ingebouwd in houtskeletbouwwanden. Dit om aan te tonen dat deze geschikt zijn voor toepassing in hoogbouw. Dat dit iets anders is dan laagbouw zien we aan de resultaten.

Het komt vaker voor dat iets niet de eerste keer goed is en dat men een steekje heeft laten vallen, maar bij de testen voor de hoogbouw blijken hele truien te vallen. Vrijwel alle geteste elementen vertonen waterlekkages zowel voor of na een mechanische vermoeiing. Hierbij worden de elementen blootgesteld aan een pulserende belasting met wisselende windbelasting.

Afdichtingen van de bovenzijden met slabben en tapes en de aansluiting van laagreliëf onderdorpel in kunststof en aluminium kozijnen tegen de houtskeletbouwwanden zijn een probleem. De dorpel-stijl verbindingen van de kozijnen zijn niet waterdicht of de aansluiting van de laagreliëf onderdorpel met neuten tegen het inbouw- of stelkozijn lekt. Als we dan vragen naar de prestaties hiervan (testrapporten), dan wordt het stil.

Wel zien we prestaties van o.a. de beglazing en draaiende delen in de kozijnen maar niet van aansluitingen tegen stelkozijnen en inbouwkaders en zeker niet ingebouwd in houtskeletbouw-elementen. Uit onze testen blijkt dat op die aansluitingen eenvoudig water intreedt wat hier blijft staan en niet meer weg kan. Dit leidt op den duur tot aantasting en grote schade. Bij houtbouw wil je dit niet. Maar er worden op dit moment op deze manier wel projecten uitgeleverd.

We kunnen het toch niet.

René Hillebrink

SHR